

INTERVJUU

endise
õpetaja

ALMA
ALLIKAGA

Rasivere küla algul on silla lähedal punane maja. Tee poolt on ta piiratud kuusehekiga. Suvel kirendab siin kõikvõimalikest lilledest. Talvel annavad ilu igihaljad püüd — hõbekuused, elupuud. Oja, mis mööda voolab ja millele sild on ehitatud, kannab Allika oja nimetust. Sama nimi on ka kohal — Allika.

Maja perenaine Alma Allika on pikka aega töötanud õpetajana endises Tammiku Algkoolis.

1951. aasta 4. mail autasustati teda rinnamärgiga «Haridustöö eesrindlane», mõni aasta hiljem aga Tööpunalipu ordeniga. Järgnes teenelise õpetaja aunimetus. Lenini ordeni üleandmisel ütles haridusministeeriumi esindaja, et Alma Allika oli tookord autasustatuist ainuke, kes on töötanud kogu oma elu — tervelt 36 aastat — ühes koolis.

• • •

Millega tegelesite oma põhitöö kõrval?

Olin rahvasaadik, algul Roela,

siis Viru-Jaagupi külanõukogus. Tammiku rahvamajas juhendasin näiteteringi (mängisin ka ise rolle), juhatasin ansambli ja praegu laulan Roela klubi kooris. Olen olnud ka kooperatiivi revisjoni-komisjoni esotsas.

Teie aed on väga kena. Kas see on seotud õpetajatööga?

Kindlasti! Olen lapsest peale armastanud aeda ja tööd seal. Kooliaia rajamine andis hoogu ka oma kodu ümbruse kaunistamiseks.

Teie juhatava käe all on üles kasvanud palju noori. Mida teate oma õpilaste nüüdsest elust ja kas mõnega neist on sidemeid?

Tammiku Algkoolis käis minu ajal ligi 1000 last. Nii mõnede-gagi endistest õpilastest on side-

med tänini säilinud. Mitmed peavad mind meeles ja kirjutavad aeg-ajalt.

Minu õpilasi töötab väga mitmel elualal. Näiteks juhatab arhitekt Enno Potti praegu Narvas kindluse restaureerimist, Kaljo Eigi töötab Kohila-Järvel vaneminsenerina jne.

Südamelähedasem oli kindlasti Imbi Valgemäe, kes läks Tammiku Algkoolist Tallinna konkursile, võitis tunnustuse ja sai oma loodusliku ande tõttu kuulsaks sõnameistriks. Ta külastas mind, oma endist eesti keele õpetajat, ja Tammiku kooli kuni surmani.

Kuidas veedate pensionäripõlve?

Tööd jätkub, nii vaimset kui ka füüsilist. Kodus on ikka ühteist seada ja toimetada. Pikka-del talveõhtutel olen meenutanud oma nooruspäevade sündmusi ja neid etnograafiamuuseumi ning Rakvere koduloomuuseumi tarvis kirja pannud.

Kas tahate oma lapselapsi Kristal ja Tiinat näha pedagoogidena või mõnel muul elualal?

Tahaksin näha neid õpetajate-na. Leian, et inimeste kasvata-mine on kõige tähtsam ülesanne.

Mida soovite öelda noortele, kellel seisab ees kutseralik?

Soovin, et igapäev mõtleks elu-kutse valiku üle tõsiselt järele, et vältida ümberorienteerumist. Viimane tähendab inimese elus kaotatud aega ja tulutut vaeva. Ja veel soovin, et tänapäeva noortest võrsuks tõelisi peda-googe. Igapäev õpetajat muidugi ei saa. Selle eriala valiku ikka ainult need, kel jätkub kannatust, rahulikku meelt ja armastust laste vastu.

Rääkisin mõne-aeg, kellel pole häbi vaadata tagasi oma elule, kes pole kaotanud asjatult aega. A. Allika võtab praegugi aktiivselt osa ühiskondlikust tegevusest. Ja kui tema juurde tuleb inimene häda kurtma, on ta kohe valmis aitama. Õpilased käivad tema juures õppimismuredega, vanad inimesed elulisi küsimusi arutamas — ja ikka leitakse koos õige nõu.

Nii on elanud ja elab inimene, kes saab 9. aprillil 70-aastaseks.